

κόσμου, έχω οι μεγάλοι πάλιν φρονούν ότι έφ' όσον εις αυτούς έμπέπει το ούσιαστικώτερον βάρος και ή εύθύνη διά την κατοχύρωσιν της ειρήνης εύλογον είναι να έχων άποφασίζοντα δικαιώματα.

Η Διάσκεψις του Αγίου Φραγκίσκου συνέρχεται διά να συζητήση αυτά άκριβώς τά σχέδια και αυτάς τάς επικρίσεις. Φαίνεται ότι αι κυριώτεραι τροποποιήσεις πού θα προταθών κατά την Διάσκεψιν θ' άφορουν εις την αύξησιν του άριθμού των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, εις την εύρύτεραν δικαιδοσίαν της Γενικής Συνελεύσεως, ή όποια, κατά τά αρχικά σχέδια, είναι μάλλον περιορισμένη, εις την διαδιχοσάειαν της ψήφου εντός του Συμβουλίου Ασφαλείας, εις τον άκριβή καθορισμόν του «επιτιμένου» (και έδώ προβάλλεται ή σκέπη του περιφήμου ένεινουν άρθρου 16 του Καταστατικού της Γενεύης, ή έρμηνεία του όποιου έμεινεν άσαφής μέχρι της ήμέρας του θανάτου της Κ.Τ.Ε.) και εις άλλα δευτερευούσης σημασίας ζητήματα, πού προκύπτουν εκ του τρόπου της ένδεχομένης ενεργείας και της συγκροτήσεως της διεθνούς άστυνομικής δυνάμεως πού θα τεθή εις την διάθεσιν του Συμβουλίου.

Εν τούτοις την σημασίαν των μεγάλων αυτών αποκών της Διασκέψεως του Αγίου Φραγκίσκου έπισκίασαν, όλίγας μόλις ήμέρας προ της έναρξέως της, ή άνακύψασα άευστάη κρισις περί το πολωνικών, εις το όποιο σάφως διάστανται αι άπόψεις των Ηνωμ. Πολιτειών και της Μεγ. Βρετανίας άφ' έός και της Σοβ. Ρωσίας άφ' έτέρου. Αυτό το «πολωνικών ζήτημα» ήπειλήσεν προς στιγμήν να τορπιλλήση

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Μελετάται ό έορτασμός της Πρωτομαγιάς. Αυτό όνεν το έμφανίζετο ποτέ ή Πρωτομαγιά ότι θα έμελετάτο και έν Υπουργική Συμβουλίω, μάλιστα, ό έορτασμός της. Άλλά τελευταίως, μαζί με τόσα άλλα όφρατα πράγματα, τό όρεπάνι πού έφυγε άπό τούς αγρούς και έσκαρφάλωσε εις τούς τοίχους, τόν έρωτα πού έκατέβηκε εις την άσφαλτον και παρέδωσε την παρθενίαν εις την διαδήλωσιν, ήλθε και ή σειρά της έορτής της άνοιξέως και τών λουλουδιών να γίνη έορτή αίμάτων και φασαρίας. Η Πρωτομαγιά έγινε εις τάς άρχάς έργασιών ή Πρωτομαγιά, έπειτα κόκκινη Πρωτομαγιά και φαντασθήτε τί θα ήτοι αν έφείος έπεφε ή Πρωτομαγιά τών Τανονάριον. Θα ήτοι ή Πρωτομαγιά της δυναμίτιδος, τών ακρωτηριασμών και τού φόνου. Τώρα λοιπόν μελετάται αν πρέπει αυτή ή Πρωτομαγιά να γίνη ή να μή γίνη. Άλλά βεβαίως να γίνη. Και πού ύπάρχει συμφέρον είναι να εκδηλώνεται. Τί θέλουν να κάμουν οι κομμουνιστοί την Πρωτομαγιά; Να παρελάσουν; Να ύψώσουν τίς γροθίδες των έναντίον των οδών και των ναρκίσσων της έποχής; Να τίς ύψώσουν. Η Βάρκιζα είναι έδώ και τούς προστατεύει. Δεν είναι άδικον ήμισ να κληθών ύπευθύνως να τούς προστατεύουν και ή Αστνγνιά και ή Χωροφυλακή των όποιων τούς άνδρας ένοπίσαν; Διότι οι κομμουνιστοί θα πασιλάσουν, θα φανάξουν, θα προσκαλέσουν. Άλλ' ύπάρχουν και μη κομμουνιστοί. Υπάρχουν και συγγενείς όρηθρον και σοσιωμόνων. Αιτοί λοιπόν αν ένοχληθούν, αν θελήσουν να διατηρήσουν, πρέπει να συναντήσουν τά πολυβόλα τών άσυνόμων;... Τό προβλέπουν. Εν συνεχεία της Βάρκιζας θα γίνη κι' αυτό.

του στρατηγού Πεταίν, στρατηγού και διοικητήν Παρισίων.

Η δίκη του Πεταίν θα γίνη την άρτιότατον ήμέραν. Έκτός του στρατηγού Ντεπεύν και του ναυάρχου Μηλέα, οι λοιποί της συνθεσίας του όνεν θα συλληθούν, καθ' όσον κατ' αυτόν δεν έχουν έκδοθή εντάλματα συλληψέας.

Κατά τόν έν Ζυρίχη προς τά σύνορα ταξίδιον του ό Στρατήρχου συννητήρη και συναμύλησον εις Βεζεν, μικρον χωριον πλησίον της λίμνης Βάλενστατ, μετά του ύπουργού των Έξωτερικών της Έλβετίας Καρλ Στούκι.

ΠΩΣ ΔΙΗΘΑΘΕΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο στρατήρχος Πεταίν, κατά τά λεγόμενα φίλων του ότεως τόν συλλητη, συν κατά την βρασίαν του εις Βεζεν, ειπεν ότι οι Γερμανοί συμπεριεσθήσαν προς αυτον καλώς άλλ' ότι έσπερε πολύ ψυχικός κατά την κράτησιν του εν Γερμανία.

Καθ' όσον τόν χρόνον καθ' όν ήτο αιχμάλωτος όνεν τού έπετρέπετο να κάμη όσοι έ θέλα μόνος άλλα πειράματα συνδυάσει ένώς Ναζι εκκαλούθωσ όστις έστειλεν εις τό Βερολίνον άναφοραν σχετικώς προς τάς κινήσεις του. Ο στρατήρχος Πεταίν και ή σύζυγός του, έρωτηθήτες εάν συνήτησαν τόν Ασάλ και τόν Νετς, απήτησαν με μορφοσμόν άπείας.

Ούδέποτε — ειπών — είχομεν δια τάξει εις έπαση με αύτην την κλίκα.

Ο στρατήρχος έθλώσεν έπίσης ότι άφ' ότου άναχώρησεν εκ Γαλλίας δεν συνήτησε τόν Άμπετς και ότι ό Χίτλερ διέσπρεν διά τάς πύλας αυτών (Πεταίν) ύποσχέσεις του, κατέβηκε δε ώς έξής:

Τό τελευταίον μου καθήκον είναι να έβω έμιασόν εις την διάθεσιν των Γάλλων δικαστών μου. Μανθάνω ότι ό Ασάλ, ό Νετς, ό Άμπετς και αι οικίαι γένεαι των κούσκονται εις την περιόχην του Μαρκεγκέν επί της έλβετικής μεθόρου.

Οι άντιπαις εν άντιθέσει προς τόν Πεταίν, δεν έζητήσαν να εισέλθουν εις τό έλβετικόν έδαφος ίνα διά τούτου είποστροφούν εις Γαλλίαν άλλ' έπέζητησαν να παραμείνουν εις Έλβετικόν έπ' άόριστον.

ΑΠΟΡΙΑ

Είνος άναχώρησας από τό σπίτι πού είπα εις την γράμματά σου να κοίταξη τά γράμματά του εις τό τάξι ένδοχόν όσον τά είπα. Έμεινε έπί ένα μήνα και δεν έλάβε τίποτε. Έλαθεν έπί τέλους ένα γράμμα της γυναίκός του ή όποια τού λέγει και δεν ήμάρτυσε να του στείλη τά γράμματά του διότι κούσος, ό σύζυγός της, έπρεσ κατά λάθος τό κλειδί του γράμματου δικιου της πόρτας, μέσα εις τό όποιον έχον συνκεντρωθή ένα πλήθος έπιστολών. Ο άνδρας έσκόπη εύρησε τό κλειδί και τό έστειλε. Αματί και πάλιν δεν έλατε τά γράμματά σου.

Παραμεινόμεν άπαντήσεις.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

φέρου πτερι του λ λειας νους, ρος τ Αν τολα ρινης λα κέ των, και τ τά στ Άλεξ τατα μιλλις της Β τέμα ροδροι ται θ και κα Τηλ συμμα μερον κριθής φυλακι τοις ε και τη άμυνης Βενετι ήτις κ βορειο Η Δυτικα τέιο κ της Μ άπύσσι κούς τη Μιλάνι στασι ταληφ σσεως τ Έπι ως και της Αι ται ύπ αν ύπ αν ύπ παν ύπ συμμα Αουλα

Ο

Περί πύχρον Σουαίν τος άπ σαμένω συλληφ ρίγην, φη ύπ απτεπύ δυτικής και έφρ Κόρο, ή ό Μουσ λάνου ε τάληφι ζωναν ή όήτησεν έξω του ΣΝΕΑΗ

Η Καθημερινή σε μονόστηλο της πρώτης σελίδας αγανακτεί διότι η γιορτή της άνοιξης και των λουλουδιών μετατράπηκε από τους κομμουνιστές σε γιορτή αίματος και φόνων.

Αγανακτεί γιατί την περίοδο της κατοχής ο κόσμος της εργασίας, της αγροτιάς και με πάθος η νεολαία ανέτρεψε τον μικροαστικό συντηρητισμό των κομματάρχων, παραμέρισε τους σωτήρες στρατηγούς που τους τυρανούνεσσαν με τις δικτατορίες τους την περίοδο του μεσοπολέμου, αγανακτεί που δεν διαβρώθηκαν από τον πολιτικό και πολιτισμικό υπερσυντηρητισμό τους, το δηλητήριο του σωβινισμού του αντισημιτισμού και του φασισμού με το οποίο φλέρταρε ανοιχτά και η Καθημερινή μέσα από τις σελίδες της.

Αγανακτεί για το “δρεπάνι που έφυγε από τους αγρούς και έσκαρφάλωσε στους τοίχους”, θρηνεί για τον “έρωτα που κατέβηκε στην άσφαλτο και παρέδωσε την παρθενιά στη διαδήλωση”. Ο αγρότης και εργάτης με άλλα λόγια σταμάτησαν να προσκυνάνε τους ακροδεξιούς κομματάρχες των βενιζελικών και των αντιβενιζελικών είτε με το καλό είτε με το βούρδουλα, και οι γυναίκες σταμάτησαν να φτιάχνουν τις προίκες τους κλεισμένες μέσα στα σπίτια τους και έγιναν αγωνίστριες για το “δικίον και τη λευτεριά”.

Να προσκυνήσουμε θέλουν ξανά. Να ηττηθούμε ολοκληρωτικά, μια για πάντα. Ιδιοκτησία το κορμί μας, το μυαλό μας, η φαντασία μας, ο χρόνος μας στο κεφάλαιο. Αντικείμενο μιας αδιάκοπης αγοραπωλησίας.

ΟΛΟΙ στις εργατικές διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς! (Αθήνα στο Μουσείο, Θεσσαλονίκη στην Καμάρα). Με νέο εργατικό κίνημα να ανατρέψουμε τον αστικό συνδικαλισμό, τον εργοδοτικό δεσποτισμό, την κυβερνητική και Ευρωπαϊκή αντεργατική μηχανή.

